

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЈЕРАК

ПОДГОРИЦА, МАРТ 2001. ГОДИНЕ
ГОДИНА XII, БРОЈ 1591

НЕЋЕМО СЕ РАЗДВАЈАТИ

ЗА СРПСТВО

**22. АПРИЛА 2001. САМО ГЛАС ЗА СРПСКУ
РАДИКАЛНУ СТРАНКУ ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ
ГАРАНТУЈЕ ДА ЋЕ ЦРНА ГОРА ОСТАТИ ЗЕМЉА
СЛОБОДЕ И СРПСКЕ НАЦИОНАЛНЕ СВИЈЕСТИ**

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

ГЛАСАЈУЋИ ЗА СРПСКУ РАДИКАЛНУ СТРАНКУ ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА
ГЛАСАМО ЗА СПАС СРПСТВА И ОПСТАНАК ЗАЈЕДНИЧКЕ ДРЖАВЕ

СВИ СРПСКИ ГЛАСОВИ ЗА СРПСКЕ РАДИКАЛЕ

Да би у садашњим условима одбранили српски карактер Црне Горе, да би као људи уопште опстали, обавезно морамо изаћи на ванредне парламентарне изборе заказане за 22. април 2001. године.

Морамо бити свјесни да ће се она друга, Милова вјештачка Црна Гора листом одазвати позиву на изборе и да ће дисциплиновано гласати за антисрпску коалицију. Никако нас не смије изненадити што ће муслимани и Шиптари, исто тако дисциплиновано, сви до једнога, гласати за своје странке

Др Војислав Шешељ у шетњи Цетињем, приликом једне од ранијих посјета Црној Гори. Српска радикална странка је једина политичка партија која дјелује на свим српским територијама, па једнако тако и у Црној Гори

Све што се под режимом Мила Ђукановића ради у Црној Гори, све је то од првог дана у функцији отцјепљења од Србије. Ови избори су прва конкретна степенница на Миловом путу разбијања јединствене српске државе, прва званична фаза, годинама и систематски припреманог отцјепљења. Барем је он то тако замислио. У планираној технологији разбијања Југославије циљеви једног дијела муслимана и нарочито Шиптара одлично се поклапају са тежњама Мила Ђукановића. Одавно се они одлично разумију, мада свако од њих мисли да ће послје обављеног посла надмудрити оног другог. Како посљедњи догађаји у Македонији доказују, изгледа да је Ђукановић тај који ће остати насукан.

Зато је потпуно бесмислена расправа о графитима у Плаву. Уопште није битно ко их је нажврљао. Фалсификовани или не,

Црној Гори се зна шта јој следује од Шиптара. Исто као у Македонији и овдје шиптарске партије званично подржавају „демократску“ власт. Све до тренутка док им из централе не стигне другачије наређење. И Македонци су се заваравали да су ријешили сва питања са Шиптарима, да је код њих ситуација потпуно другачија него у Србији, те да су припадници ове националне мањине лојални грађани њихове државе. Не лежи враже! Откуд сад извјештаји свих западних новинских агенција да екстремисти убачени са Косова имају подршку локалног становништва? У тим истим извјештајима шиптарски зликовци нису ни случајно екстремисти или терористи. Најчешће их крсте као „побуњене Албанце“ или још безобразније „наоружане Албанце“. Као да се ради о ловачкој дружини која је залутала силазећи са Проклетија. То је Македонија добила за деценију беспоговорне

Српску радикалну странку у Црној Гори представљају људи чији је једини мотив бављења политиком добробит сопственог народа. Не постоји човјек који би за њих могао рећи ружну ријеч, а камоли да иза себе имају билу какву аферу

Небојша Величковић

Момир Војводић

Душко Секулић

послушности западним силама. Тако НАТО брани земљу која му је прострла под ноге све касарне и аеродроме када су кретали у варварско бомбардовање наше земље.

Наравно, нико нормалан не може да се радује страдању Македоније. Тетовску епизоду треба помињати само као упозорење овдашњим услијаним главама. Не дај боже да Црна Гора остане без Србије! Колико би јој Запад помогао најбоље се видјело у Тетову, када су Швабе збрисале брзином вјетра и то само зато што се један њихов војник посјекао на разбијен прозор. И баш ће терористи да заобиђу усамљену Црну Гору. Вјероватно зато што је еколошка држава, па да виде може ли на Балкану, на ограђеном чистом земљишту, успјевати и нешто друго осим велике Албаније.

За том истом софром и муслимани цртају своје карте. Ждери и они Југославију, час дијелове Рашке области из Србије припајају Црној Гори, час црногорска села насељена муслиманима спајају са Србијом. На крају ће изаћи са „јединим могућим и реалним” рјешењем, да се оба дијела издвоје и оформе њихов независни и вољени Санџак, који би био независан отприлике петнаест минута, колико му треба да се пришоји Алијиној Босни.

Све те чињенице су овдје, око нас, само треба отворити очи. Сви они који олако, уз осмјех и одмахивање руком, тврде како Црна Гора није исто што и Хрватска, Босна или Македонија, те да се тетовски сценарио не може поновити у Тузима, Плаву или Гусињу, могу да се сврстају у двије групе: или намјерно раде против сопственог народа или им је мозак напакон савладала режимска пропаганда.

То је оно што заиста вреба као нагазна мина у причи о демократији, независној Црној Гори, просперитету и богатству које ће сигурно доћи чим се отарасимо Србије. На страну то што нема црногорске економије без србијанске. Милов режим би да се одјели у засебну државу, али не би постављао границу према Србији. Како кажу, прелазило би се и даље без пасоша. Роба, нарочито. Тако они замишљају односе са Србијом. Да шверцу-

ју и даље, па ако Србија затвори границе, да заштити своје тржиште, онда ће опет ударити у таламбасе како недемократски режим у Београду утњетава демократску власт у Подгорици.

Да се не остваре намјере ни једних ни других, ни екстремиста ни дукљанске коалиције, најсигурније рјешење је изаћи на изборе и гласати за једину странку која је у стању да заштити Црну Гору.

Зато, гласајмо за Српску радикалну странку предвођену др Војиславом Шешелом! Сви ти гласови биће за један народ у једној држави! То је прави одговор на све увреде које свакодневно доживљавамо! Само тако постоји шанса да Црна Гора остане тамо гдје припада, у заједници са Србијом. Само заједно можемо да се одбранимо од заједничких непријатеља.

Највећи Милов гријех

Пред Црном Гором се на овим изборима отвара прави амбис уколико Милова опција гласачким листићима овјери своју власт. Они ће, без гриже савјести, за своју личну зараду жртвовати сву прошлост, садашњост и будућност цијелокупног српства. То је пут у раздор који ће, уколико се деси, будуће генерације тешко моћи да премосте. Нису Мило и његови ударили само у државност, у границе, ударили су у саму срж једног народа. Њихово антисрпско дјеловање усмјерено је на два колосјека, да у Црној Гори створи омразу на Србе из Србије и да истовремено у Србији створи исти такав јаз, изазивајући реакцију на оно што путем њихових медија стиже у Србију. Ту лежи највећи гријех Мила Букановића, спреман је да се производном мржње, па чак и бирократским затирањем цијелог једног народа, избори за свој циљ. Уопште га не занима колико ће то коштати садашње и будуће генерације.

У ту сврху му одлични служе некакви дукљански академици и уопште подмићени интелектуалци који су избили у први план пиroom Црне Горе. Сва сила те братије, зовови научне, здушно фалсификује све сегменте друштвеног живота Црне Горе. Од историје до економије, нема области која свакодневно, на груб и безочан начин, није жртва фалсификата. По њима, Његош наравно да није Србин, нити је Црна Гора икада имала везе са Србијом. Ако и јесте, то је било на штету Црне Горе.

Ова антисрпска хистерична створила је једну врло необичну ситуацију. Срби из Републике Српске, правно гледано грађани једне стране државе, пуно су ближи Србији него што је то дио црногорске јавности индоктринисан Миловом пропагандом који живи под истим кровом са том истом Србијом. Иако их одвајају наметнуте, али стварне границе, народ западно од Дрине и

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Техничко уређење и прелом:
Владимир Кадић

Издање припремио:
Огњен Михајловић

Штампа:
„Етикета” - Болеч
тел. 011/ 806-30-28

Редакција prima пошту
на адресу:
„Велика Србија”,
Трг победе 3, 11080 Земун

Новине „Велика Србија” уписане су
у Регистар средстава јавног информисања
под бројем 1104, од 5. јуна 1991. године.

даље у Србији види своје рођене, своју наду и свој спас. Сви су у томе апсолутно јединствени. Без обзира какву власт наметне страни режим у Републици Српској, тамошњи Срби сваким даном све више теже уједињењу са Србијом и Црном Гором. Па и та, наметнута власт мора добро да пази шта говори о Србији.

То недвосмислено указује црногорским Србима шта им је чинити. Онај прави и једини могући пут за Црну Гору је заједнички живот са свим осталим Србима.

Зато избор и није тежак. Гласати за српске радикале значи остати са браћом и сачувати ону праву Црну Гору.

Историјска шанса за Србе Црне Горе

То што ради Мило Ђукановић, не ради из сопственог убојења или због добробити Црне Горе. Ствар је јасна, он хоће да буде не само апсолутни владар него и власник Црне Горе. Паре нега интересују, зато му служе и дукљански академици и раслопи и сва медијска и полицијска сила. Никад мање земље са више полиције. Није му пријетила никаква опасност од Србије никада, данас најмање. Ти полицијци су регрутовани само због црногорских Срба. Да се утјера страх, да се српство протјера и затре.

Донедавно се представљао по свијету као борац за демократију, сада је истјеран на чистину. Нема му више Милошевића који му је користио као идеално оправдање за саботирање готово свих функција заједничке државе. Осим оних које су њему лично одговарале. Његова прича о „неовисној“ Црној Гори на дипломатском пољу данас може да прође само код Хрвата, гдје је тражио помоћ, али му ни они неће помоћи, јер ни репом не мрдају док им то не одобре њихови старатељи из иностранства.

Што се тиче Америке, гдје је такође путовао, изгледа да новим станарима Бијеле куће уопште није стало до Милове приватизације, тако да Срби сада заиста имају шансу да га, без икаквих пријетњи споља, за сва времена скину с врата.

Расрбљавање Црне Горе и устоличавање нових, измишљених и за Србе чак увредљивих вриједности, за Ђукановића је само алат којим све ставља под личну контролу. Није он ни Србин ни Црногорац, он је по националности приватник. Грдно се варају они који желе отпјешћење још од времена када је Мило био узоран Милошевићев омладинац. Није он њихов човјек, и њих користити у борби за сопствено богатство. У своју коалицију није прихватио либерале из само једног разлога: они су одавно доказали да су црвенији Хрвати од његових Дукљана. Ради се о борби за примат, о правој трци у којој би Перовићеви следбеници лако преузели иницијативу и чврсто се устоличили уз обилату помоћ својих дугогодишњих католичких спонзора.

Што је најгужније, у цијелом сценарију растурања српства, најбезобзирнија улога додијелена је путујућем циркусу раслопа, букача и отимача црквене имовине. Само њихово постојање је највећа увреда и шамар за све Србе, црногорске нарочито.

Што започе Савић Марковић Штедимлија, сад би да заврши Миращ Дедеић Режимлија.

Режимски раслоп је Милова ударна песница у затирању српства Црне Горе. Као што је Штедимлија био десна рука Анте Павелића, тако је Режимлија на сваку помоћ Милу Ђукановићу. Крстари невјера Црном Гором заједно са идејама новог црногорског поретка, бједном верзијом увозне бајке за приглуле. Више се и не труде да докажу да нијесу Срби, кажу да их баш брига за Његоша, Данила, Марка Миљанова. Баш их брига за Горски вијенац, они су нова нација у независној држави, тако хоће и тој „неовисности“ теже. Зато им и нова вјера треба. Вјера која то није, која Бога не познаје. У тој им је цркви њемачка марка икона.

Како их није срамота, упали на литургију и претукли богослове. Дјецу тукли! И они би да се зову хришћани!

Тај и такав Миращ није чак ни секташ. Секта је за његову банду степеница изнад. Он никада неће досећи ни тај степен, за њега остаје смао прашина и презир.

У међувремену, на другом колосјеку, садашњи Ђукановићев режим наставља свој посао. Одавно су увели њемачку марку, избацили динар. Ужурбано раде на истјеривању Војске Југославије. Све по уходаним калуцима које су већ користили покојни Фрањо и још помало живи Алија. Ако успију да заврше шта су наумили, нова војска њихове државе вјероватно ће се звати Вермахт, а полиција Гестапо. Пошто је важећа валута њемачка марка и Милова „неовисна“ мораће да мјења име у Црну Њемачку. Мада би им дража била црвена Хрватска.

Ипак, није све тако црно. Јесу Милови гласнији, тако дјелује на први поглед, али то је само захваљујући медијској подршци коју им је обезбједио режим. Срби Црне Горе су безброј пута показали да су бројнији, овај пут треба само овјерити ову чињеницу.

Наравно, поучени ранијим преварама, сваки појединац мора да учини све што је у његовој моћи како би се спријечиле нове крађе. На примјер, очи избора треба отићи у општину и провјерити да ли се налазимо у бирачким списковима. Са само мало више контроле и упорности, лако се може десити да се Мило оклизне на ванредним изборима које је сам заказао.

Србе на власт Мила у историји

Зато је сада час да се ослободимо зла каквог Црна Гора није видјела у свим вјековима свога постојања. Од домаћега зла које се наметнуло у тешким и крвавим временима која су остала за нама. Искористимо прилику да оруђа те антисрпске власти окренемо против ње саме. Да избори покажу да у Црној Гори живе Срби. Да ти исти Срби на гласању докажу да желе заједнички живот са својим народом из Србије. Да на изборима побједи једна једина искрено српска странка, Српска радикална странка др Војислава Шешелја.

Ако побједи, српски радикали не обећавају потоке варенике и меда, ми по милостињу по бијелом свијету нећемо ићи. Обећавамо ред, рад и дисциплину. Имамо с чим и знамо како. На нашој страни су памет, знање и поштење, мудрост, храброст, повјерење!

**ЖИВЈЕЛО УЈЕДИЊЕНО СРПСТВО!
ХОЋЕМО УЈЕДИЊЕН СРПСКИ НАРОД
У ВЕЛИКОЈ СРБИЈИ!**